

auspiciens in cœlum dixit : *In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum, redemisti me, Domine Deus veritatis.* Interea supradicti fratres Walbertus et Menizo, ministri diaboli, irruerunt in eum, et multis plagis irrogatis ad ultimum decapitaverunt doctorem suæ salutis. Et videntibus cunctis, anima ejus ab angelis suscepta, meruit secreta scandere cœli cum magna claritate cœlestis gloriæ. Passus est autem beatissimus pontifex et martyr Christi Livinus pridie Idus Novembris, regnante Domino nostro Jesu Christo, qui *vult omnes homines salvos fieri*, et ad agnitionem veritatis venire, qui cum Deo Patre et Spiritu sancto vivit et regnat per omnia sæcula sæculorum.

Cognoscentes autem hoc factum illustres viri et feminae, qui per ejus doctrinam illuminati sunt, venerunt gementes et plorantes ad beatum corpus. Inter quos erat prædicta matrona Erabahildis, quæ venerabilem virum in hospitium habebat, et suis

opibus devotissime confovebat, ferens puerum secum in manibus suis, quem sanctus martyr Livianus nuper de sacro fonte levavit, imponens ei nomen Bricius adhuc in albis. Quæ ante alios omnes erupit in lacrymabilem vocem, beatum virum illuminatorem patriæ innocentem esse, et injuste tam crudelem mortem pati. Tunc satelles Satanæ Walbertus, inflammatus a diabolo, insiliens in eam, bipennula sua caput ejus per medium scidit, quæ statim expiravit, infantulum autem per tres partes secavit, quas juxta corpus beati martyris Livini projecit. Certissime enim creditur eos gloriam martyrii habere in sorte venerandi pontificis et martyris Livini. Discipuli vero tulerunt corpus pii magistri, et partes de corpusculo infantuli et posuerunt pariter in monumento sibi angelicis manibus præparato, beatam quoque Erabahildem martyrem Christi seorsim sepelierunt prope sepulcrum beati martyris Livini.

II. DE PENITENTIA.

^a Quomodo possumus pœnitentiam septem annorum in uno anno pœnitere. Triduanam pro triginta diebus et noctibus cantatio psalmodum. cxx Psalteria pro XII mensibus, pro uno die L psalmos et quinque vicibus *Pater noster*. Item : pro uno die quatuor vicibus *Beati immaculati* et sex vicibus *Miserere mei Deus*, et quinque vicibus *Pater noster*, et septuaginta vicibus prosternens se in terra cum *Pater noster* dicat inflectione. Faciat sic pro uno die. Si vult minus psallere, tamen vult patere, prosternat se frequenter in oratione centum vicibus et dicat *Miserere mei Deus*

^a Hoc fragmentum, quod forsitan ex majore opere solum exstat, primum divulgavit Labbius (Concil. Paris. fol. vol. VII, p. 1478) cum hac nota præfixa : In eodem codice Fiscanensi ms. reperta sunt quæ C

et *dimitte delicta mea*. Faciat hoc pro uno die. Qui vult confiteri peccata sua, cum lacrymis confiteri debet, quia lacrymæ veniam non postulant, sed merentur. Roget presbyterum ut missas cantet pro se, nisi sint crimina capitalia, quæ debet ante lavare cum lacrymis. Cantatio unius missæ potest duodecim dies redimere; decem missæ quatuor menses; viginti missæ octo menses; triginta missæ duodecim menses possunt redimere. Si vult confessor, esse cum lacrymis. *Deo gratias.*

sequuntur ad libellos pœnitentiales pertinentia neque alibi quod sciam, edita. Exstant hæc etiam in cod. Paris, 1535. GILES.

III. ÆNIGMATA DE VIRTUTIBUS

QUÆ MISIT SANCTUS BONIFACIUS AD SOROREM SUAM.

Aurea nam decem transmisi poma sorori,
Quæ in ligno vitæ crescebant floribus almis,
Liliis sacris pendebant dulcia ramis,
Cum lignum vitæ pendebat in arbore mortis.
Cum quibus et ludens comprehendas gaudia vitæ,
Et te venturæ complens dulcedine vitæ,
Manducans multo inspireris nectaris haustu.
Spirantes replet nardi fragrantia nares,
Cum quibus et malis compares regna futura,
Dulcia sic quondam celebrabis gaudia cœli.
Sunt alia alterius ligni acerbissima mala,
Pestifero vernant quæ in ligno mortis amara,
Quæ Adam manducans dira est cum morte peremptis.
Infæcta antiqui flatuque et felle draconis
Viperea, ut dudum sæpe maligna veneno
Nitatur palmis hæc nunquam tangere virgo,

Mandere quem nefas est et gustare profanum,
Ne dentes strideant fuscata peste maligna,
Talibus aut malis frangantur fœdera sancta,
Vel superi incassum perdantur præmia regni.
Cernere quis poterit numero aut quis calculus æquat
Splendida quæ stolidis præstavi munera sedis
A qua præsentis moderantur dogmata vitæ,
Atque futura novi præstantur præmia regni?
Ritibus atque meis compleantur jussa superna,
Talibus humanum semper miserebor in ævum.
Juvani mortale genus virtutibus almis,
Imperiis Domino superis famularier alto;
Tetrica mundani calcant ut ludicra luxus,
Regna, clamor, cœlorum filia regis.
Ad requiem ut tendant animæ pulsabo tonantem :
Actus vel dicti seu sensus aut vincula resolvat.